

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gegorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. II. An rectè sint arrestati equi pro symbola?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

cassari & relaxari absque omni cautione. Colerus *lo. cit. n. 93.* Schurff. *conf. 6. n. 4. 8. cent. 3.* debuisset quoque Parochus sequestrationem petens refundere sumptus à Condecimatoribus fortè propterea factos, ac iisdem præstare damnum & interesse pro rebus ita defacto sequestratis. Berlich. *n. 130. seqq.*

Argumenta adversantia in præsentibus non iungunt. Nam Jus Commune, uti & Jus Bavaricum, non permittunt sequestrationem extra casum justæ & gravis causæ, uti est I. Si justus sit timor, ne possessor, cuius bona sequestrari petuntur, ea dilapidet, & se reddat imparem solvendo. II. Si Reus, à quo petitur res mobilis, sit suspectus de fuga, ne unà cum re aufugiat, non habens in loco bona immobilia, ex quibus satisfieri possit. III. Si periculum sit, ne aliàs deveniatur ad arma, ut si uterque dicat se possidere, vel rem ad se pertinere. IV. Si Reus sit contumax, & immissio in ejus bona vel possessionem adhiberi nequeat, uti in beneficiis &c. Berlich. *concl. cit. cum aliis. D. à Widmont ad ff. tit. Depositi*

n. 21. seqq. qui n. 25. v. interitus tem. addit, licet ab Auctoribus referatur plures casus, imò undecim à Franc. Balthasar. præf. resol. tit. resolut. 4. triginta & septem, in quibus remedium sequestrationis adhiberi possit, omnes posse reduci ad primum allegatos. Accedit, quod aliqua ad sequestrationem necessariam paulò antè adducta, in præsentibus sunt ommissa. Denique causa, quæ per sequestrationem decimarum in hoc casu fuit allegata, inè non esse facticiens probatur, quod ex una parte Parochus defectum præsentis parochi ad solvenda materialia, & mechanicum, sibi imputare debeat, & satisfacendo, & quidem tam splendide interrogatis prius iis, quos parochus obligari ad concurrendum pro suis in expensis: ex altera vero Condecimatores, quorum decimas sequestrari volebat subijci, nec de fuga, nec de dilapidatione &c. fuerint suspecti aliunde sint solvendo, bonaque immobilia possideant, ex quibus, in iustitiam processu causæ ceciderint, satisfieri creditoribus possit.

QUÆRITUR II.

An Caupo potuerit arrestare equos pro Symbola?

Non potuisse, Scabinatus Lipsien-
sis mense Novembri anno 1604.
respondit ex eo capite, quod pignus
propria auctoritate occupare non liceat, *l. 3. C. de pignorib.* Et qui id facit, possessionem compellitur reddere & estimationem restituere. per *l. si-*

quis in tantum 7. §. si verò C. unde & can. placuit 16. q. 6. Imò non modo jus pignoris, sed etiam creditorem adeoque caupo noster jus symbolæ exigendæ amittit. *l. exstat 13. ff. de met. caus.* cum nemini liceat aliter dicere, *l. 1. C. ne quis in propria*

In hoc etiam in hospite vel caupone locum habere, tradit Menoch. *de reprob. posses. remed.* §. Nec ullum arretum sine iussu Prætoris licitum esse docet Salic. in *l. creditores n. 11. §. 12. C. de pignoriibus.* & Colerus *de process.* *arret.* p. 1. c. 5. n. 106.

Quibus tamen haud obstantibus cetero cum Richtero *Decis.* 77. n. 39. verus esse, Cauponi licitum fuisse e-
 quos ignoti Nobilis, in suo diversorio hospitantis, & nondum solutâ sym-
 boli abitum parantis, arrestare abs-
 que interventu Magistratûs vel Judi-
 cas. Fundo me in iure retentionis,
 quod nihil est aliud, quàm quædam
 exceptio, qua intendimus defendere
 rem, quam tenemus, donec nobis
 de debito, vel iure nostro satisfiat, per
l. m. Cod. etiam ob chirographariam pe-
ccatum. Coler *p. 1. c. 2. n. 229.* Un-
 de vulgo dicitur: cui datur actio, ei-
 dem retentionem non esse denegan-
 dam, per *l. in vitis 156. §. cui damus.*
1. ff. de R. J. Sed cauponi ad Symbo-
 lam petendam datur actio: ergo &
 retentio rerum debitoris; cum hoc
 modo se defendat, & exceptione, si
 forte conveniretur, sibi prospiciat. Si-
 cut ergo retentio, quæ est impedi-
 mentum legitimum rerum debitoris,
 quæ in suis manibus existentes cap-
 pellit creditor propria quasi autho-
 ritate, non dimittendo eas, donec ipsi
 de credito satisfiat. Coler. *n. 184.* licet
 in specie executionis privatae, in iure
 non prohibetur, ita etiam instar defen-
 sionis permittitur, & longè consultius
 est, rei, vel pignori incumbere, quàm in

personam agere; nam retentio etiam
 peremptio est. *l. 77. pr. ff. de Legat. 11.*
 Et non tantum competit jus retentio-
 nis in casibus, in quibus leges taci-
 tam creditori hypothecam tribuunt.
ff. §. C. in quib. caus. pign. tacit. con-
trah. sed etiam ubi pignus non ha-
 betur; non enim pro absurdo habe-
 tur, ut fiat retentio sine pignore. *l. si*
in area 33. ff. de condit. indeb. Ant.
 Faber *in Cod. lib. 8. tit. 15. def. 5. n. 3.*
 Id quod Doctores exemplificant in
 Domino hospitii, qui detinet tot res
 & bona hospitanti, quanta sufficiunt
 pro pretio ad unius alteriusve pran-
 dii exsolutionem. Bald. *in l. 5. n. 5.*
C. locat. in Caupone pro hospitacione
 nocturna, vel diurna detinente ju-
 menta vel alias res per hospitatum
 illatas. Neguzant, *de pignor. memb. 4.*
p. 2. n. 138. in exercente cauponatio-
 nes vinarias vel cerevisiarias, qui ho-
 spiti, pretium pro vino vel cerevisia
 absumpta solutionem non præstanti,
 detrahit pileum, enssem, vestem, aut
 quid simile, retenturus, donec de
 pretio satisfiat. Carpzov. *in Jurisprud.*
for. p. 2. const. 25. def. 22. n. 7. alle-
 gans usum communiter toleratum.
 In Sartoribus & Sutoribus pro merce-
 de confectas vestes vel calceos deti-
 nentibus, non obstante, quòd ma-
 teria vestium sit aliena, donec de mer-
 cede ipsis caveatur, vel solutio præ-
 stetur. Gail *l. 2. observ. 12. n. 5.*

In oppositum allata vim non ha-
 bent, vel malè huc applicantur; nam
 decisioni Scabinatûs oppono respon-
 sum facultatis Juridicæ Lipsiensis è dia-
 metro

metro contrarium, & reformativum
responsi Scabinatus in eadem causa,
datum mense decembri ejusdem ani-
ni. Cetera vel loquuntur de invasio-
ne rerum propriarum penes alium
existentium, vel de violenta rerum
alienarum occupatione. ut l. 3. C. de

pignor. l. 7. C. unde vi. & cum se-
cui §c. cit. vel de illo, qui alie-
res non amplius habet in manibus
ut l. exstat. cit. vel cui nullum in
detenta jus competit, quod per-
clarum est: ergo ad nostrum casum
non quadrant. Richter n. 39. cit.

TITULUS XVIII.

De Confessis.

DECISIO LXI.

De Reo, legitimè interrogato, nunquam tamen con-
fesso crimen capitale.

SPECIES FACTI.

Eberhardus Nobilis de gravissimo
crimine veneni, personis ad-
modum conjunctis præbiti, publicè
diffamatus, in custodiam, & auctis
delicti indicis in carcerem datus est:
quæ indicia in tantum excreverunt,
ut non modò torturæ subjectus fuerit
Eberhardus, sed etiam vehementem
& violentam præsumptionem venefi-
cii verè ab Eberhardo commissi effe-
cerint, nihilque aliud defuerit ad fe-
ralem sententiam, quàm confessio
Rei, quæ tamen nulli vi ab eo extor-
queri potuit, gnaro utique, quòd
multi graves Doctores non conce-
dant ad pœnam mortis procedi. ex

præsumptionibus etiam violentis
vehementibus, ac insuper quòd
be, in qua tenebatur captivus, ve-
statuto vel ex consuetudine nulli
fici possit aut soleat ultimò supple-
nisi confessus, ita ut non sufficiat
convictum. Quamvis igitur à
tatis Juridicè & legitimè interro-
fuerit quæstione tam severa
mansueta, constanter tamen negavit
Eberhardus imputati sibi crimina-
reum esse. Unde demum carcerem
missus, non in vita punitus, sed
legatus solummodo est extra pœnam
ciam.